

som staten oerhörda kostnader, och som fråga vid så väl föregående riksdagar som denna blifvit väckt, så väl om rust- och rothållsskyldighetens skiljande från jorden, som antagande af allmän värnepligt till landets försvar, och Kongl. Maj:ts nådiga proposition till denna Riksdag angående allmänna värnepligten och omorganisering af landets försvar, synes (utan att gå Riksdagens yttrande i förväg) alldeles oantagligt, och de flesta gällande vakanskontrakt nästa år äro tilländalupna, så får jag förnya min vid sista riksdag i detta ämne väckta motion, och i följd deraf föreslå,

att Riksdagen beslutar ingå till Kongl. Maj:t med en underdånig skrifvelse, hvaruti Riksdagen tillstyrker,

att frågan om de afsutna kavalleriregementenas uppsättning måtte uppskjutas, intill dess förutnämnda frågor blifva afgjorda; och de rustningsskyldige under tiden må tillåtas erlægga hästvakans med samma belopp som hittills.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1869.

O. P. Rylander.

N:o 192.

*Af Herr Anders Persson från Hallands län: Om ändring i 52 kap. 2 §
Missgernings-balken.*

Vid sistlidne riksdag väcktes af Per Nilsson i Espö motion om förändring af 52 kap. 2 § Missgernings-balken, hvaröfver Lag-Utskottet icke medhann till Kamrarne afgifva utlåtande. Uppmanad af mina komittenter, att söka medverka till den förändring nämnda motion afsåg, föranlåtes jag att nu förnya densamma. 52 kap. 2 § Missgernings-balken lyder: "Nu hafver man vån å, eller någon kunskap, hvart tjuf eller tjufnad är kommen; begäre då lof af häradsfogde eller länsman å landet" o. s. v. Men nu händer det ofta, att häradsfogde eller länsman är så aflägsset bo-

ende, att, innan intyg från någon af dem kan anskaffas, har tjuften eller gömmaren tillfälle att få det stulna undangömdt, så att det icke är möjligt uppsåra detsamma.

Då ordförande i kommunalnämnden har bestyr med ordningens vidmagthållande inom kommunen, synes han vara en lämplig person att utfärda dylika tillståndsbevis. Jag vill derföre att ofvannämnda lagparagraf måtte erhålla följande lydelse:

Nu hafver man vän å, eller någon kunskap hvart tjuft eller tjuftnad är kommen; begäre då lof af häradsfogde, länsman eller ordförande i kommunalnämnd å landet o. s. v.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm i Januari 1869.

Anders Persson
från Hallands län.
